

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 98/21
Luksemburg, 9 czerwca 2021 r.

Wyrok w sprawie T-665/20
Ryanair/Komisja (Condor – Covid-19)

Z powodu niewystarczającego uzasadnienia Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji zatwierdzającej pomoc państwa przyznaną przez Niemcy na rzecz przewoźnika lotniczego Condor Flugdienst

Jednakże ze względu na kontekst gospodarczy i społeczny naznaczony pandemią COVID-19 zawiesił on skutki stwierdzenia nieważności do czasu wydania przez Komisję nowej decyzji

W kwietniu 2020 r. Republika Federalna Niemiec zgłosiła Komisji pomoc indywidualną na rzecz przewoźnika lotniczego Condor Flugdienst GmbH („Condor”) w postaci dwóch pożyczek w wysokości 550 mln EUR, gwarantowanych przez państwo z preferencyjną stopą oprocentowania. Środek ten miał na celu zrekompensowanie Condorowi szkód poniesionych bezpośrednio w wyniku odwołania lub reorganizacji jego lotów w następstwie wprowadzenia ograniczeń w podróżowaniu w kontekście pandemii COVID-19.

Condor jest przewoźnikiem lotniczym, który poprzednio należał do Thomas Cook Group plc. W następstwie objęcia tej grupy sądowym postępowaniem likwidacyjnym, Condor napotkał trudności finansowe i musiał złożyć we wrześniu 2019 r. wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego¹. To postępowanie upadłościowe, które powinno być zostać zakończone w następstwie sprzedaży Condora zainteresowanemu inwestorowi, zostało przedłużone w kwietniu 2020 r., ponieważ inwestor wycofał swoją ofertę kupna.

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2020 r. Komisja uznała zgłoszoną pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE². W myśl tego postanowienia pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.

W celu oszacowania wysokości szkód poniesionych przez Condora w wyniku odwołania lub reorganizacji jego lotów w następstwie wprowadzenia ograniczeń w podróżowaniu w kontekście pandemii Covid-19, Komisja najpierw obliczyła różnicę pomiędzy prognozami zysków przed opodatkowaniem w okresie od marca do grudnia 2020 r., dokonanymi przed ogłoszeniem ograniczeń w podróżowaniu i środków ograniczających przemieszczanie się i po nim. Kwota tej różnicy została następnie zwiększona o koszty związane z przedłużeniem postępowania upadłościowego Condora w następstwie jego nieudanej sprzedaży zainteresowanemu inwestorowi.

Przewoźnik lotniczy Ryanair wniósł skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, którą uwzględniła dziesiąta izba w składzie powiększonym Sądu Unii Europejskiej, jednocześnie zawieszając skutki stwierdzenia nieważności do czasu wydania nowej decyzji. Sąd doprecyzował w wyroku zakres ciężącego na Komisji obowiązku uzasadnienia, gdy stwierdza ona istnienie bezpośredniego związku przyczynowego między szkodami, które środek pomocy ma zrekompensować, a zdarzeniami nadzwyczajnymi w rozumieniu art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE.

¹ Równoległe do wszczęcia postępowania upadłościowego Niemcy przyznały Condorowi pomoc w postaci pożyczki na ratowanie w wysokości 380 mln EUR, aby umożliwić mu dalsze prowadzenie działalności w związku z objęciem sądowym postępowaniem likwidacyjnym grupy, do której należał. Decyzją C(2019) 7429 final w sprawie pomocy państwa SA.55394 (2019/N) - Niemcy – Pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa Condor Komisja zatwierdziła tę pomoc.

² Decyzja C(2020) 2795 final w sprawie pomocy państwa SA.56867 (2020/N, ex 2020/PN) - Niemcy – Odszkodowanie za szkody wyrządzone Condor Flugdienst GmbH przez pandemię COVID-19 („zaskarżona decyzja”).

Ocena Sądu

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności Ryanair przywołał w szczególności naruszenie przez Komisję obowiązku uzasadnienia przez to, że nie przedstawiła ona żadnego wyjaśnienia powodów, które skłoniły ją do włączenia do obliczenia szkód, które mogą być zrekompensowane przez rozpatrywany środek pomocy, kosztów związanych z przedłużeniem okresu postępowania upadłościowego Condora w następstwie jego nieudanej sprzedaży potencjalnemu inwestorowi. W tym względzie Sąd zaznaczył, że zgodnie z art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE zrekompensowane mogą zostać jedynie szkody gospodarcze spowodowane bezpośrednio klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi. Musi więc istnieć bezpośredni związek między szkodami spowodowanymi zdarzeniami nadzwyczajnymi a pomocą państwa, a także konieczne jest możliwie dokładne oszacowanie poniesionych szkód. Tym samym Komisja powinna sprawdzić, czy rozpatrywane środki pomocy nadają się do wykorzystania w celu naprawienia szkód spowodowanych zdarzeniami nadzwyczajnymi, przy czym należy zaznaczyć, że art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE zakazuje środków o charakterze ogólnym i niezależnym od szkód, które miały powstać w wyniku takich zdarzeń. Komisja powinna ponadto skontrolować, czy kwota rekompensaty przyznanej przez dane państwo członkowskie jest ograniczona do tego, co jest konieczne do naprawienia szkód poniesionych przez beneficjentów rozpatrywanego środka.

W świetle tych wyjaśnień Sąd w pierwszej kolejności poddał analizie deklarowany cel środka pomocy i stwierdził, że zgodnie z samym brzmieniem zaskarżonej decyzji środek pomocy miał na celu zrekompensowanie Condorowi wyłącznie szkód spowodowanych bezpośrednio odwołaniem i reorganizacją lotów ze względu na ograniczenia w podróżowaniu nałożone w kontekście pandemii Covid-19, z wyłączeniem wszelkich innych źródeł szkód związanych bardziej ogólnie z tą pandemią.

W drugiej kolejności Sąd zbadał powody, które skłoniły Komisję do uznania, że dodatkowe koszty poniesione przez Condora z powodu przedłużenia postępowania upadłościowego były spowodowane bezpośrednio odwołaniem i reorganizacją lotów. W tym względzie Sąd stwierdził, że Komisja ograniczyła się do wskazania, iż dodanie dodatkowych kosztów wynikających z przedłużenia postępowania upadłościowego Condora do zgłoszonych szkód było „uzasadnione”, nie wyjaśniając w wystarczająco jasny i precyzyjny sposób powodów, dla których uznała, że ich decydującą przyczyną było odwołanie i reorganizacja lotów Condora narzucone w kontekście pandemii Covid-19.

W trzeciej kolejności Sąd zaznaczył, że żaden element zaskarżonej decyzji nie wskazuje na to, iż sprzedaż Condora nie powiodła się z powodu odwołania i reorganizacji lotów. Z zaskarżonej decyzji wynika raczej, że postępowanie upadłościowe rozpoczęte przed wybuchem pandemii Covid-19 zostało wszczęte ze względu na trudności finansowe, na jakie napotkał Condor w następstwie likwidacji jego spółki dominującej. W tych okolicznościach Komisja powinna była zastanowić się ze szczególną uwagą nad kwestią, czy odwołanie i reorganizacja lotów Condora ze względu na ograniczenia w podróżowaniu nałożone w ramach pandemii były rzeczywiście decydującą przyczyną dodatkowych kosztów poniesionych przez Condora z powodu przedłużenia postępowania upadłościowego, oraz uzasadnić swoją decyzję w tym zakresie w sposób wymagany prawem.

W czwartej kolejności Sąd zauważył, że Komisja nie wyjaśniła ani sposobu, w jaki oszacowane zostały dodatkowe koszty spowodowane przedłużeniem postępowania upadłościowego, ani rodzaju danych kosztów. Komisja nie udzieliła również odpowiedzi na pytanie, czy wszystkie z nich zostały uznane za spowodowane bezpośrednio odwołaniem i reorganizacją lotów Condora, czy też tylko część.

W tych okolicznościach Sąd stwierdził niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji, jeśli chodzi o bezpośredni związek przyczynowy między kosztami wynikłymi z przedłużenia okresu postępowania upadłościowego a odwołaniem i reorganizacją lotów Condora z powodu ograniczeń w podróżowaniu nałożonych w kontekście pandemii Covid-19. Sąd stwierdził zatem nieważność zaskarżonej decyzji.

Niemniej jednak, mając na względzie fakt, że to stwierdzenie nieważności wynika z niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji i że natychmiastowe zakwestionowanie pobrania kwot pieniężnych przewidzianych w zgłoszonym środku pomocy miałyby szczególnie niekorzystne skutki dla gospodarki Niemiec w kontekście gospodarczym i społecznym już naznaczonym poważnymi zaburzeniami w gospodarce wywołanymi przez pandemię Covid-19, Sąd postanowił zawiesić skutki stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji do czasu wydania przez Komisję nowej decyzji.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.